

HOME

NA VIJFTIG JAAR CONFLICT KANS OP VREDE IN COLOMBIA

VERS PERS

21 JULI 2014 | TEKST ANNE VAN GRONINGEN | BEELD ANNE VAN GRONINGEN | ARTIKEL 2 VAN 2 | TREFWOORD COLOMBIA

CROWD PRESS

De afgelopen decennia hebben bijna alle Colombiaanse presidenten geprobeerd om vredesonderhandelingen te beginnen met de guerrillabeweging FARC. Helaas mislukten die iedere keer. In 2012 is president Santos onderhandelingen gestart die lijken te gaan lukken. Na een halve eeuw conflict is er nu eindelijk zicht op vrede in Colombia.

JOIN

In augustus 2012 kondigde president Juan Manuel Santos op de nationale televisie officieel aan dat de regering zou gaan onderhandelen met de grootste guerrillagroepering van het land, de FARC. Hoewel het nieuws over de hele wereld lovend werd ontvangen, was er in Colombia de nodige scepsis. Bijna alle presidenten voor Santos hebben ook geprobeerd om te onderhandelen met de FARC, maar tot nu toe zijn die onderhandelingen altijd spaak gelopen. Veel Colombianen zijn daarnaast op directe of indirecte manier slachtoffer geworden van het slepende conflict en een groot deel van hen voelde meer voor wraak dan voor vredesonderhandelingen.

FVEV

Toch zijn bijna twee jaar later de vredesonderhandelingen in volle gang en lijkt vrede in Colombia geen verre droom meer. De Colombiaanse regering en de FARC hebben al afspraken gemaakt over meer dan de helft van de eerder afgesproken agendapunten. President Santos zei deze maand dat de onderhandelingen met de FARC de laatste fase ingaan en dat hij voor het einde van 2014 een definitief vredesakkoord wil hebben gesloten. Of het dit jaar nog gaat lukken is de vraag, maar het staat onomstotelijk vast dat Colombia nooit dichter bij een vredesakkoord is geweest.

De vredesagenda bestaat uit zes punten die de Colombiaanse regering en de FARC samen zijn overeengekomen: landhervorming, politieke participatie, einde aan het conflict, oplossing voor het drugsprobleem, slachtoffers en implementatie van de gemaakte afspraken. Tot nu toe zijn er in Havana, Cuba, waar de vredesonderhandelingen plaatsvinden, deelakkoorden gesloten over landhervorming, politieke participatie en een oplossing voor het drugsprobleem. Ondanks dat er weinig inhoudelijke informatie naar buiten wordt gebracht door de regering, wordt er nu al gesproken over historische akkoorden. De vredesonderhandelingen kennen echter één belangrijke regel: *'nothing is agreed until everything is agreed'*.

Is er dan nog een kans dat het fout gaat en deze vredesonderhandelingen, net als zijn voorgangers, mislukken? Die kans bestaat, maar lijkt klein. Beide partijen hebben baat bij het slagen van de onderhandelingen. Met het afsluiten van de drie deelakkoorden, is de FARC dichterbij het beïnvloeden van de politiek gekomen dan ooit. De wortels van de FARC liggen in de jaren net na de Cubaanse Revolutie (1959), toen er in Colombia uit eerder gevormde boerenzelfverdedigingsgroepen verschillende marxistische guerrillabewegingen ontstonden, die een communistische staat wilden stichten.

NIEUWSTE ARTIKELN

- > De druk van geluk
- > Zomer in Amsterdam
- > Vrede in Colombia

MEEST GELEZEN ARTIKELN

- > Studeren in België is zogenaamd goedkoop
- > Bewuste boeren redders van de weidevogels
- > Naakt op de Zwarte Cross

OPEN EYES

**VAKSCHOOL VOOR
ONDERZOEKSJOURNALISTIEK
EN JOURNALISTIEK
ONDERNEMERSCHAP**

VANAF SEPTEMBER 2014

Pas in de jaren 80 begon de FARC zich in te laten in de lucratieve drugshandel, waarna de revolutionaire strijd en georganiseerde misdaad hand in hand gingen. Het officiële doel van de revolutionaire strijd van de FARC is nog altijd het krijgen van politieke macht om zo de wil van het Colombiaanse volk te kunnen vertegenwoordigen. Een andere reden waarom de FARC belang heeft bij vrede is dat ze door militaire offensieven van de regering in de afgelopen jaren verzwakt zijn en de steun van het Colombiaanse volk al tientallen jaren geleden hebben verloren. Het onderhandelen over vrede lijkt nu hun beste kaart.

Ook voor de Colombiaanse regering valt er veel te winnen bij een vredesakkoord. De bijna halve eeuw conflict heeft honderdduizenden levens gekost, infrastructuur verwoest, gezorgd voor bijna zes miljoen interne vluchtelingen en maakt dat buitenlandse bedrijven aarzelend zijn met hun investeringen. Volgens Colombia's Resource Center for Conflict Analysis (CERAC) kan Colombia's BBP verdubbelen als er een einde komt aan het conflict.

Maar voor het zover is, moeten er nog een paar lastige horden worden genomen. De FARC heeft tijdens de laatste onderhandelingsronde voor het eerst in de geschiedenis toegegeven dat zij deels verantwoordelijk zijn voor de slachtoffers van het conflict. Dat klinkt misschien logisch, maar de FARC zag zichzelf al die jaren als slachtoffer en niet als dader. Dat de FARC zichzelf nu als dader ziet is belangrijk voor de zogenaamde *transitional justice*. Dit zijn (juridische) maatregelen die in een post-conflict situatie de gevolgen van mensenrechtenschendingen moeten herstellen. De grote vraag in Colombia is namelijk of de leden van de FARC bij een definitief vredesakkoord voldoende zullen worden gestraft voor hun misdaden, of vrijuit gaan.

Mocht het de Colombiaanse regering en de FARC lukken om een definitief vredesakkoord te bereiken, hangt het succes ervan voor een groot deel af van de Colombiaanse bevolking. Zij moeten het uiteindelijke akkoord, mogelijk in een speciaal vredesreferendum, accepteren. En zij zijn degenen die de gedemobiliseerde FARC-leden weer in de maatschappij moeten opnemen. Het is dus van groot belang dat de gemiddelde Colombiaan in het dagelijks leven merkt dat de vrede hem of haar iets oplevert en daardoor bereid is er in te investeren. Als Colombia dan net zo veel eenheid toont als tijdens het wereldkampioenschap voetbal, is vrede een realistische droom.

LEZERS VAN DEZE PUBLICATIE BEKEKEN OOK

> Het ongeluk van Buenaventura: vluchtelingen, geweld en cocaïne

TREFWOORDEN

communisme / conflict / drugsmokkel / FARC / guerrillastrijders / vrede / vredesonderhandelingen